

ה"וועד"

‘אם רבו מסביר לו פנים הוא מחכים, ואם לאו אינו מחכים מרבו’.

[רש"י יבמות קיז. ד"ה ברברי]

יום רביעי בערב אחת לשבוע. בחום הקיץ ובחורף אפילו כשהדרכים מושלגות, התלמידים נאספים מכל קצוות העיר, עולים את שלשת הקומות ברח' שערי תורה בשכונת בית וגן הירושלמית, נוקשים רכות בדלת ונכנסים בזה אחר זה אל הבית החמים והנעים.

סבר פני הרב מנעים לקראתם וחיוכו התמידי מאיר אליהם. הוא משיב בנחת, מנתח ופורס את היריעה, מתייחס כהלכה לכל שאלותיהם, פותח ספרים, מכבד להקריא את הכתוב ולהעלות ולהסיק מתוכו את הסימוכין לדברים מתוך ספרי רבותינו.

תחילה מנחה הרב להביא ספרי לימוד; שמונה פרקים להרמב"ם, אור ישראל לרבי ישראל סלנט'ר, משלי עם ביאור הגר"א, כך צוללים הרב ותלמידיו למעמקי ונבכי הנפשות ורפואותיהן.

אחר כך נפתח הוועד להוראה המעשית והתלמידים מעלים ברשות הרב נושא לדיון.

הרב אף מרבה לדובב, מבקש לשמוע את דעות ועמידות הנוכחים בנושאים, גם מה שהם עצמם העלו 'על השולחן' בשאיפתם שרבים יאיר את עיניהם.

דבריו מועטים וענייניהם מרובים

כהוראת ועצת הרמב"ם [הלכות דעות ב י]: 'וכן בדברי תורה ובדברי חכמה - יהיו דברי החכם מעטים, וענייניהם מרובים', רק לכשחלפו להן כמה וכמה שנים במחיצת הרב סוף סוף 'קלטו' והבינו השומעים כי הגם שהרב מאוד נעים שיחה ומאזין ברוב קשב ובסבלנות, עם כל זאת באמת שיחתו מדודה וכי כל תיבה היא כיהלום ופנינת חן וחכמה לעצמה.

המדקדקים גם הבחינו ושמו לב עם הזמן כי מעולם אין רבם מרבה בדברים של 'מה בכך', אלא הוא מתמקד ומתמסר לטובת איש שיחו וכפי הנצרך לשואל יעננו וייתחס באדיבות רבה, אך ישגיח וישמר באין רואה ובאין מרגיש מלגלוש לזוטות ולדברים שאינם ממין הענין¹.

ממש כמאמר הרמב"ם: 'יהיו דברי החכם מעטים וענייניהם מרובים'.

להפליא שכל זה נעשה באוירה נינוחה ומשחררת ש'מזמינה' את הנוכח להתבטא בחופשיות ולהביע כל אשר ימצא לנכון בסיטואציה הנכונה ומרחיקה ממנו תחושת כבדות ונוקשות מלהתבטא כרצונו.

1. הטלפון צלצל במכון 'בוניך' בימי הסתלקות הרב. היתה זו שיחה לאור כמה כתבות שפורסמו בעיתונות החרדית אודותיו. על הקו נשמע קולו של רב נכבד שהוא גם דמות ציבורית מאוד מוערכת, ואף היה מבאי שולחנו של הרב שנים ארוכות. הוא שאל - מתפלא, מה זאת שכה שיבחו את הרב הופמן כאחד מגדולי הדור. התשובה היתה: 'רבי שלמה הופמן היה מדקדק בדיבורו ולא היה מוציא מפיו מילה מיותרת'. על הקו השתררה דממה מספר שניות, ואז הגיב, מתפייס, הרב הדובר: 'אמת'...].

בדרכי קניית הנקיות

- ככל שהתארכו הימים ונעשו השומעים יותר בקיאים ורגילים וכבר חשים מנוסים ויודעים, הכתה בהם ההכרה למפרע כי רבם בצניעותו ובעדינותו המסולאת בפז סלל והורה לפנייהם דרך להבין ולהשכיל להתאמץ לדון בנקיות בכל אשר ניצב לפנייהם, כך שתתממש ותתאפשר לכל אחד ואחד יכולת נקיה להבין ולהכיל כראוי את הדברים הנלמדים, ומתוך כך ליטול עמו צידה לדרכו החינוכית להצליח להתמסר לאתגרים החינוכיים שנקלעים בדרכו, אם כהורה ואם כמורה, ולדעת את הדרך אשר ילך בה ואת המעשה אשר יעשה.

- רק אז הפנימו השומעים את גדלותו ועומק חכמת הרב שעשה בהם כפי שעשו בו רבותיו, שבחכמה ובפקחות מאליפה השקו גידלו סיקלו ובנו את נטיעת החניך בהתאם מושגח לפי כוחותיו ואישיותו העצמית בלבד, תוך זהירות מירבית מלערבב בנפשו זוטות שאינן חשובות ומלבבל את מוחו בדברים לא קשורים אלא מטעים ומזיקים, לרבות מאווי וצרכי רבו...

איך מצליחים לבצע את הדברים הללו?

